

> Retouradres Postbus 20350 2500 EJ Den Haag

Aan: Deelnemers Deskundigenoverleg Productwetgeving Niet-Levensmiddelen
(attractie- en speeltoestellen)

Datum 21 mei 2015
Betreft Verslag vergadering DPNL op 9 april 2015

VERSLAG

Verslag van het **Deskundigenoverleg Productwetgeving Niet-Levensmiddelen** (attractie- en speeltoestellen) van het **Regulier Overleg Warenwet** op **donderdag 9 april 2015** in de **vergaderzaal 15.129** van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, Rijnstraat 50 te Den Haag.

Aanvang: 10:00 uur

GENODIGDEN/AANWEZIGEN

voorzitter hr G.G.M. van Wesemael
secretariaat mw M. Kunst

Dhr. R. Aartsen (Gemeente Rotterdam)
Dhr. F. Bersch (Efteling)
Dhr. H. Bijman (min SoZaWe)*
Dhr. E. Bloemendaal (NVWA)
Dhr. A. Blokker (Cie Veiligheid/Ned. Kermisbond NKB)
Dhr. F. Boersma (Scouting.nl)*
Dhr. J. v.d. Boomgaard (Ruimte voor de Jeugd)*
Dhr. J. Boonstra (Liftinstituut)
Dhr. J. Boots (directeur Ned. Kermisbond NKB)
Dhr. J. Bos / plv. J. Smit (Keurmerkinstituut)
Mw R. van den Bosch (VNO-NCW)*
Dhr. R. van Buuren (NVWA)*
Dhr. M. Cotterink (Veiligheid.nl)*
Dhr. C. van den Einden (Liftinstituut)
Dhr. R. van Hirtum / plv. Dhr. R. van Tilborg (AIB-Vinçotte Nederland B.V)
Dhr. H. Kloosterman (Branchevereniging Spelen / Stichting Veilig Spelen)
Mw. A. Koning (Stichting veilig spelen)
Dhr. W. Kraanen / plv. Dhr. F. Verkoijen (Recron)
Dhr. P. Leeflang (min VWS-VGP)
Dhr. W. Lips (min VWS-VGP)
Mw. P. van der Loo / plv. Dhr. T. den Uijl (NUSO)
Dhr. T. Merx (Walibi)
Mw. C. Mosies (NEN)
Dhr. W. van Nimwegen (NVWA)
Dhr. S. Paul (NVWA)*
Dhr. M. Plemp (Nuso)*

**Directie Voeding,
Gezondheidsbescherming
en Preventie**

Regulier Overleg Warenwet

Bezoekadres:
Rijnstraat 50
2515 XP Den Haag
(Hoftoren)

T 070 340 79 11
F 070 340 55 54
www.rijksoverheid.nl

Inlichtingen bij
M. Kunst
m.kunst@minvws.nl
T 070 340 7969

www.row-minvws.nl

Ons kenmerk
VGP / 769589

Bijlagen
-

Correspondentie uitsluitend
richten aan het retouradres
met vermelding van de datum
en het kenmerk van deze
brief.

Dhr. F. Poels (Efteling)
Dhr. M. Priem (Blokker)*
Dhr. W. Rahman (Speelplan)
J. Regter (Cie Veiligheid/Ned. Kermisbond N.K.B.)
Dhr. J. van der Schaaf (Landal)*
Dhr. H. Sluijsmans (min SoZaWe)*
Mw. O. de Smidt (min VWS-VGP)
Dhr. G.J. Smit (Abos)
Dhr. M. van Steenoven / plv. Dhr. J. Dijkstra (NEN)
Dhr. H.T. Sukel (RVA)*
Dhr. H. Uitslag (Consumentenbond)*
Dhr. W. Verbaarschot (TÜV Nederland)
Mw. N.M.G. Vermolen (Bovak)
Dhr. D. Vinken (Spelen.org)*
Dhr. H. Weber (NEN)
Mw. E. v.d. Wiel (Staatsbosbeheer)
Dhr. A. Willemse (Abova)*

* = afwezig

1. Kennismaking en vaststelling agenda

De voorzitter opent de vergadering en er volgt een voorstelronde. Aan agendapunt 6 wordt toegevoegd de bespreking van het unieke nummer voor attractietoestellen.

2. Mededelingen

Er zijn geen mededelingen.

3. Uitleg regelhulp

Van Nimwegen geeft uitleg over de regelhulp. Deze elektronische tool is gemaakt voor ondernemers met speeltoestellen om zo gemakkelijker aan de regelgeving te kunnen voldoen. Stapsgewijs wordt je meegenomen en geïnformeerd over de situaties die van toepassing zijn. Het geeft aan waar je op moet letten, waar je rekening mee moet houden en waar je aan moet voldoen. De resultaten kan je opslaan in je eigen ondernemingsdossier. Ook de acties die zijn gedaan kunnen in het ondernemingsdossier worden vastgelegd. De tool is net klaar en wordt momenteel op kleine schaal getest. Als dat goed gaat, wordt het op grotere schaal uitgerold. Iedereen met speeltoestellen kan hier straks gebruik van maken.

Van de Wiel geeft aan dat het goed zou zijn als meerdere groepen worden meegenomen in de pilot van de regelhulp met name om bijvoorbeeld burgerinitiatieven mogelijk te maken. Van Nimwegen zal dit doorgeven, het uiteindelijke doel is dat zoveel mogelijk branches hier gebruik van kunnen maken.

Koning wil weten hoe lang de pilot duurt. Van Nimwegen geeft aan dat dit afhangt van de respons die ze terugkrijgen.

De voorzitter vraagt of er nog meer vragen zijn over de regelhulp. Dit is niet het geval.

4. Toelichting ondernemingsdossier

Van Nimwegen geeft uitleg over het ondernemingsdossier. Verschillende ondernemers maken hier al gebruik van. Het is een digitale plek om bepaalde zaken op te kunnen slaan en het kan ook als logboek fungeren. Het is een hulpmiddel voor ondernemers om acties die zijn gedaan digitaal op te slaan. Daarnaast kunnen individuele ondernemers verschillende toezichthouders machtigen om het dossier te bekijken. Hierdoor kan het logboek vanaf afstand worden bekeken en hoeft de toezichthouder hiervoor niet naar de locatie zelf. Dit bespaart tijd en kosten voor zowel toezichthouder als ondernemer. Het ondernemingsdossier wordt niet alleen gebruikt voor speeltoestellen, maar bijvoorbeeld ook voor de beheersing van legionella en voor omgevingsvergunningen.

Er worden twee filmpjes getoond over het ondernemingsdossier.

https://www.youtube.com/watch?v=hLJS-5Zp-BE&feature=player_embedded

https://www.youtube.com/watch?v=RWxHQyx85Lw&feature=player_embedded

Vermolen vraagt hoe een samenwerking in het ondernemingsdossier van start gaat. Als kermisbranche hebben ze hier wel interesse in. Van Nimwegen antwoordt dat het initiatief bij de gebruikers ligt. Elke onderneming met een kvk-nummer kan een ondernemingsdossier aanmaken. Of er dan ook een op maat gemaakte regelhulp kan worden gemaakt, hangt onder andere af van hoeveel vraag er naar is.

5. Uitleg database attracties

Van Nimwegen geeft een toelichting op de database voor attractietoestellen. De bedoeling hiervan is dat gemeentes kunnen nagaan wat de keuringsstatus is van een attractie. Op basis hiervan kunnen ze een attractie al dan niet toelaten. Deze database moet eerst nog gevuld worden. Attracties hebben hiervoor een uniek nummer nodig zodat te zien is welke informatie bij welk attractietoestel hoort. Aangewezen keuringsinstellingen kunnen ook in deze database om informatie in te voeren. De keuringsbevindingen zijn niet openbaar, alleen het gedeelte over het certificaat. De planning is om de database in oktober gereed te hebben. Daarna kan men beginnen met het vullen van de database.

Boots vraagt hoe het zit als een certificaat bijna is verlopen en de AKI net een keuring heeft verricht. Hoe snel ziet een gemeente dit dan? Daarnaast besteden sommige gemeentes het verhuren van grond uit aan derde partijen. Die partijen kunnen de database niet raadplegen. Van Nimwegen antwoordt dat de huidige procedure ook tijd kost. Het invoeren van informatie in de oude database gaat eerst per mail en moet vervolgens door een medewerker worden opgepakt. Ook het verzoek om informatie uit de database gaat per mail. De nieuwe situatie is sneller, maar het blijft uiteraard mensenwerk. Wat betreft de tweede vraag over derde partijen zal het initiatief bij de gemeentes moeten liggen. Zodra de database werkt zal dit onder de aandacht worden gebracht van de gemeentes om ze er enthousiast voor te krijgen.

Volgens Boots verlenen de meeste gemeentes een vergunning om zich er vervolgens niet meer mee bemoeien. Van Nimwegen antwoordt dat de gemeentes zich nog wel verantwoordelijk kunnen voelen en in ieder geval de mogelijkheid hebben om de keuringsstatus na te gaan.

Van den Einden wil weten of de AKI's ook worden betrokken bij de ontwikkelingsfase. Van Nimwegen geeft aan dat ze hierbij zijn uitgenodigd om mee te denken.

Vermolen vraagt welke instantie het toestel gaat voorzien van een uniek nummer. Van Nimwegen antwoordt dat dit de AKI's zijn. Hoe het precies gaat gebeuren wordt nog nader uitgewerkt. Het geldt in ieder geval voor zowel de vaste als de rondreizende attracties.

J. Smit zou dit systeem ook nuttig vinden bij speeltoestellen. Van Nimwegen heeft dit genoteerd.

Boots vraagt hoe het zit met de AKI's waarbij momenteel een juridisch onderzoek loopt. Heeft zo iets invloed op de waarde van de informatie die is ingevoerd in de database? Van Nimwegen heeft geen informatie over de lopende onderzoeken of over de mogelijke impact.

6. Stand van zaken wijziging Warenwetbesluit attractie- en speeltoestellen (WAS)

De Smidt geeft de stand van zaken betreffende de wijziging van het WAS. Er is eerder een schriftelijke commentaar rond geweest voor de AMvB, waarvan de uitkomst is rondgestuurd aan de ROW-leden. Het streven is om de AMvB rond juni 2015 te publiceren in het Staatsblad. De bedoeling is om de bijbehorende ministeriele regeling betreffende de periodiciteit en het unieke nummer tegelijk mee te nemen.

Vervolgens geeft De Smidt uitleg over hoe het unieke nummer eruit zal komen te zien. Er komen eerst 5 cijfers en/of letters die verwijzen naar de betreffende AKI die de (eerste) controle uitvoert. Daarna twee letters voor het land van de AKI. Meestal zal dit NL zijn. Vervolgens vier cijfers van het jaar dat de attractie voor het eerst in gebruik is genomen en gekeurd is conform het WAS. Als dit jaartal niet bekend is, mag het ook een indicatie zijn. Als laatste zijn er 10 posities voor cijfers en/of letters. Hier kan bijvoorbeeld het chassisnummer in worden verwerkt of een telefoonnummer. Er zijn geen andere leestekens mogelijk dan letters en cijfers.

Merckx merkt op dat een telefoonnummer niet echt geschikt is om een uniek nummer te genereren. Ook vraagt hij zich af waarom de AKI erin vernoemd moet worden. Soms wissel je van AKI, krijgt je attractie dan een ander nummer? De Smidt legt uit dat het nummer wordt aangebracht tijdens de eerste keuring en dat het nummer daarna niet meer verandert, ook niet als je van AKI wisselt.

Verbaarschot vraagt of het inderdaad de bedoeling is om het jaartal te gebruiken waarin de attractie in gebruik is genomen én voldoet aan het WAS. Dan zijn er namelijk veel toestellen die in 2007 in gebruik zijn genomen, omdat daarvoor het WAS nog niet bestond. De Smidt bevestigt dat dit het geval is.

Boots is geen voorstander van het gebruik van de AKI-naam in het unieke nummer. Daarnaast stelt hij voor om het jaartal van ingebruikname te zetten op het oorspronkelijke bouwjaar. Sommige attracties zijn cultureel erfgoed en de eigenaren zijn trots op hun geschiedenis. De Smidt antwoordt dat de keuze voor het jaartal eventueel aan te passen is. Over de definitieve uitwerking van het unieke nummer en de periodiciteit wil ze na dit overleg nog een schriftelijke ronde doen.

Van den Einden ziet graag dat er een uniek nummer wordt gebruikt dat door de fabrikant wordt gegeven. Dit gebeurt ook bij andere machines. Van Nimwegen antwoordt dat het belangrijk is dat het unieke nummer wordt gelinkt aan het certificaat dat wordt uitgegeven. De AKI heeft deze twee zaken dan in één hand. Ook zijn niet alle nummers door de fabrikant unieke nummers.

Van Tilborg vraagt hoe er wordt gecontroleerd of een nummer echt uniek is. De Smidt geeft aan dat deze verantwoordelijkheid bij de AKI's ligt. De voorzitter concludeert dat er nog een aantal zaken invulling nodig hebben en dat dit verder uitgewerkt wordt. De opmerkingen uit dit overleg worden meegenomen en aanvullend commentaar kan worden aangeleverd tijdens de schriftelijke ronde.

7. Toelichting periodiciteit

De Smidt geeft eerst een toelichting op het voorstel voor de keuringsperiodiciteit voor attractietoestellen. Uit de evaluatie is gebleken dat het vreemd is dat verschillende toestellen dezelfde keuringsperiodiciteit hebben terwijl dat niet logisch is. Arcadis heeft gekeken naar de mogelijkheden om dit aan te passen. Er is een workshop georganiseerd waaraan marktpartijen hebben deelgenomen. Dit voorstel is het resultaat hiervan. Na dit overleg volgt nog een mogelijkheid tot het geven van commentaar. Bij het rondsturen van deze stukken zal een duidelijke uitleg komen van de bijbehorende matrix. De matrix komt in de ministeriële regeling te staan en de indeling van de verschillende attracties wordt gepubliceerd op de website van de NVWA.

Van den Einden vraagt wie bepaalt in welke categorie de attracties worden ingedeeld. De Smidt antwoordt dat de NVWA dit uiteindelijk bepaalt.

Vervolgens geeft de Smidt een toelichting bij de beslisboom voor de speeltoestellen. Ook deze zal worden rondgestuurd en zal er een mogelijkheid zijn tot het geven van nader commentaar na het overleg.

Aartsen vraagt of het klopt dat er straks gradaties zijn in speeltoestellen waar een verplichte keuring aan vast zit. De Smidt bevestigt dit. Het is echter voornamelijk voor speeltoestellen die neigen naar attracties. Dit om de gebruiker te beschermen.

Van de Wiel geeft aan dat er in de natuur veel speelaanleidingen worden gebruikt die geen certificering nodig zouden hebben. Deze staan echter niet beschreven in de eerste stap van de beslisboom. De Smidt geeft aan dat er veel verschillende speeltoestellen zijn en dat die niet allemaal specifiek genoemd kunnen worden. In de commentaarronde is het goed om aan te geven welke speeltoestellen echt niet passen binnen de beslisboom en hoe de omschrijving beter kan.

Verbaarschot verwijst naar de reikwijdtenotitie van de WAS. Er zijn ook toestellen die niet onder het Warenwetbesluit vallen en dus ook niet door de beslisboom hoeven. Van Tilborg voegt toe dat dit punt ook al was aangegeven tijdens de workshop. Het voorstel geeft hierin nog steeds geen duidelijkheid en hij zou graag zien dat het commentaar wordt meegenomen.

De voorzitter verwijst nogmaals naar de commentaarronde die na dit overleg wordt gehouden en dat het goed is om dit soort punten daar in te brengen. Koning vraagt of er minimaal twee weken tijd is om te reageren, dat wordt toegezegd. Vervolgens zou zij graag zien waarom bepaalde zaken niet zijn meegenomen. Dan weet je waarop je wel en niet moet reageren.

Kloosterman vraagt of er in de workshop ook gesproken is met speeltoestelfabrikanten. De Smidt antwoordt dat Arcadis met verschillende partijen heeft gesproken en een workshop heeft gehouden. Ook de fabrikanten zijn in het proces meegenomen. Alle inbreng is meegenomen en heeft geleid tot het resultaat dat nu wordt gepresenteerd. Het betreft echter een voorstel en er komt nog een mogelijkheid om commentaar te geven hierop.

Blokker vraagt of de planning niet erg krap is als het in juni klaar moet zijn. De Voorzitter vraagt aan de ROW-deelnemers om snel te reageren op de schriftelijke ronde. Vervolgens zal mevrouw De Smidt haar best doen om het proces verder goed af te handelen.

Boots vindt de wijziging een groot verschil is met hoe het nu gaat, aangezien speeltoestellen helemaal geen periodieke keuring nodig hadden. De periode van reageren is erg kort. De Smidt geeft aan dat de keuring voornamelijk zal gaan gelden voor speeltoestellen die sterk lijken op een attractie.

Rahman vindt de verdeling nog niet goed aangegeven tussen speeltoestellen die straks gekeurd moeten worden en de speeltoestellen die niet gekeurd hoeven te worden. Van Nimwegen benadrukt dat toestellen die wel onder het WAS vallen en niet gecertificeerd hoeven te worden, wél aan de veiligheidsvoorwaarden van het WAS moeten voldoen. De producent en beheerder zijn dus nog steeds verantwoordelijk.

Van Tilborg vraagt zich af of de keuze voor certificering is gebaseerd op eenvoud of op risico's van het toestel. Deze gegevens kan je gebruiken als input voor de beslisboom. Leeflang geeft aan dat naast certificering ook het beheer goed geregeld moet zijn. De Smidt vult hierbij aan dat het bijvoorbeeld gaat over een attractie waarbij de beveiliging faalt. Van Nimwegen geeft aan dat techniek hier een belangrijke rol in speelt. Dit kan falen en daarom is controle belangrijk.

Aartsen vraagt zich af hoe dit werkt in combinatie met bewonersparticipatie. Dit wordt gestimuleerd en zorgt ervoor dat mensen meer hun eigen gang kunnen gaan. Als beheerder heb je dan echter geen vat meer op de toestellen die worden ingebracht. Leeflang antwoordt dat de discussie over burgerparticipatie ook gevoerd moet worden, maar dat dit niet binnen de kaders van het WAS valt. Het is wel goed om deze informatie in het achterhoofd te houden bij de wijzigingen van het WAS.

Koning ziet dat in de beslisboom een maximum snelheid wordt aangegeven van 8-14 m/s. In de matrix voor attracties wordt echter gesproken van een snelheid van 10-20 m/s. Ze vraagt of dit niet op elkaar moet worden afgestemd aangezien de beslisboom ook een verwijzing maakt naar de matrix. De Smidt antwoordt dat de juiste grenzen nog niet definitief zijn vastgesteld en hier nog naar gekeken gaat worden. Aartsen geeft nog mee dat er een verschil zit tussen speeltoestellen en attracties omdat je bij speeltoestellen grotendeels zelf kan bepalen hoe hard je gaat en bij attracties niet.

J. Smit wil ervoor pleiten om de toestellen die volgens de beslisboom niet gecertificeerd hoeven te worden helemaal uit het WAS te halen. Als er speeltoestellen zijn waar risico's aan zitten dan moet je die speeltoestellen ook laten certificeren.

Verbaarschot geeft aan dat het aan de AKI is om een risico te beoordelen, dit is geen taak van het ministerie. Toestellen die gevaarlijk zijn, moet een AKI afkeuren. De beslisboom heeft een verkeerd uitgangspunt. In het gepresenteerde voorstel staat dat toestellen waarbij gebruik wordt gemaakt van PBM's, periodiek moeten worden gekeurd. Skatetoestellen zijn voorbeelden van dergelijke toestellen. Maar het is niet nodig om een betonnen skatebaan, periodiek te keuren.

Van Tilborg ziet graag dat duidelijk wordt aangegeven wat het doel is van het schema. Op basis daarvan kan er commentaar gegeven worden. Van Nimwegen antwoordt dat het primair gaat over de vraag wat een keuring kan bijdragen aan het beperken van de risico's.

De voorzitter geeft aan dat al het commentaar goed bekeken zal worden en dat er voldoende ruimte gegeven zal worden om inhoudelijk op het voorstel te kunnen reageren.

Kloosterman wil nog meegeven dat hij het jammer vindt dat er geen speeltoestellenfabrikant bij het overleg met Arcadis was. Merkx was wel bij de workshop van Arcadis aanwezig, maar wil meegeven dat het tweede gedeelte van de workshop nogal rommelig verliep en de opdracht niet erg helder was.

De voorzitter heeft de opmerking gehoord en geeft mee dat nu de mogelijkheid is om op het voorstel te reageren en dat opmerkingen essentieel zijn om tot een bruikbaar resultaat te komen.

Verbaarschot vraagt of er al een overgangsregeling is. De speeltoestellen zullen opeens een keuring nodig hebben. Moet dit allemaal in één keer gebeuren? Hoeveel tijd hebben ondernemers om zich aan te melden voor een keuring? Wordt een huidig certificaat opeens niet meer geldig? Ook voor attracties zal een overgangsregeling moeten komen. Lips geeft aan dat dit goede punten zijn en dat hier naar gekeken gaat worden.

8. Rondvraag

Van de Wiel is bezig met het ministerie van I&M over aanpassingen in de Omgevingswet en vraagt zich af hoe de communicatie hierover verloopt tussen de twee ministeries. Het heeft namelijk overlapping op het gebied van speelwater en toestellen in speelwater. Leeflang geeft aan dat VWS is aangesloten bij dit traject, maar als er specifieke dingen zijn, dan horen we dat graag.

J. Smit wil weten of de logboeken ook per juni aangepast moeten worden. De Smidt antwoordt dat je dan een dossier moet hebben in plaats van een logboek. De ondernemer krijgt de vrijheid om aan te tonen dat aan de beheerverplichting is voldaan, het hoeft niet meer verplicht met een logboek. Rahman vraagt zich af wat dan het verschil is. Volgens De Smidt is er weinig verschil. Het enige is dat eerst was voorgeschreven hoe het logboek er precies uit moet zien en dat is losgelaten. Het is vormvrij. Van de Wiel geeft aan dat dit duidelijk gecommuniceerd moet worden, anders is het risico dat mensen het verkeerd interpreteren.

G.J. Smit vraagt of de speeltoestellen en attractietoestellen een apart overleg kunnen krijgen. Dit zou efficiënter werken.

De voorzitter geeft aan dat er gekeken zal worden of het mogelijk is om dit overleg in tweeën te splitsen. Verder is er veel informatie gedeeld vandaag. Vanuit VWS komt een omschrijving over de uitgangspunten en worden stukken rondgestuurd voor een nadere schriftelijke consultatie. Dit geeft de ROW-deelnemers de mogelijkheid om te reageren en zo met zijn allen tot een goed resultaat te komen.

De secretaris,

M. Kunst